

מסורת הש"ס

(א) קדושין פ"ג: (ב) (קדושין פ"ג: י"ד: ויש"נ) (ג) (קדושין פ"ג: ס"א) (ד) ש"ך למחני' לקמן
פ"ג: (ה) ש"ך למחני' לקמן
לא פ"ג: (ו) (ש"ך לפ"ג)

גליון הש"ס

בהר"ן (ד"ה בעמוד הקודם) הבא שאני בלוסטר וכו'. ע"י צהר"ן קידושין דף ללא ע"כ:

פירוש הרא"ש

[illegible]

רעט"י

תפשוט דבעי רב כושעיא וכו' ה"ג דהו קידוש. דכי היכי דהסא אמר
לה לאחר שאגרשך שיתא מרשמו שמתקדש הייז דומיא לאחר שנקלץ
שיואלץ מרשות הקדש דלמאריך לכו פדייה: פדלן כווא. המקדש קודם
שנקלץ מחזרת וקדושות לאחר שנקלץ דהוליל וכווא הקדשן ש"ג
דחור ופדלן מחזרת וקדושות לאחר
שנקלץ: פדאום אחרים. קודם
שנקלץ אין מחזרת וקדושות לאחר
שנקלץ. ואשע שקתה עמיה בנט
דמעת עמיה אין חלין עמיה קדושין
דכפדאום אחרים דמייא דלחן מחזרת
וקדוש' לגבי אשע נמי אינה מקדשת:
מתני' הנודר. שלא יהנה מיורדי
המים מותר ליהנות מיושבי היבשה
והנודר מליהנות מיושבי היבשה אסור
ליהנות מיורדי הים שהן נמי מיושבי
היבשה הן שסופן לאחא. ומה שכתב
יורדי הים ככלל יושבי היבשה לא
כללו יורדי הים ההולכים מעכו ליפו
שאין ציניהם אלא מהלך יום אחד
ובאין מהרה ליבשה דהו ככלל יושבי
היבשה: **גמ'** חד מפני חרישא. לא
כללו וכו' ולא כללו יורדי הים אסור:
ההולכים

ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים

מן

٧٠

עין משפט
גר מצוה

גב א מ"י פ"ו מהלכות
 לישות הליך סמג
 עשן מח טושים לה"ע פ"י
 מ טע"ף ז:
גג ב מ"י [פ"ד מהל'
 מעילה הלכות יא]:
גד ג מ"י פ"ט מהל'
 נדרים ה"ע טושים
 י"ד ס"ח ר"ז טע"ף נ"ג:
גה ד מ"י ס"ט טושים
 ספי' ל"ד:

תוספות

[illegible]

תפשוט "דבעי רב הושעיא" ⁶הנותן שתי פרוטות לאשה ואמר לה באחת התקדשי לי היום וכאחת התקדשי לי לאחר שאגרשיך ה" רהו קידושי איתער בהו ר' ירמיה אמר להו מאי קא מדימיתון פראן הוא לפדאום אחרים הכי אמר ר' יוחנן פראן הוא חזרות וקדושות פדאום אחרים אין חזרות וקדושות ואשה כפדאום אחרים ירמיה איתמר גמי אמר ר' אמי אמר רבי יוחנן לא שנו אלא שפראן הוא אבל פדאום אחרים אין חזרות וקדושות: **מתני'** הנודר מיורדי הים מותר ביושבי היבשה ימושבי היבשה אסור מיורדי הים שיוירי הים בכלל יושבי היבשה לא באלו שהולכין מעכו ליפו אלא במי שדרכו **לפרש: גמ'** רב פפא ורב אחא כריה דרב יוחנן אסיפא מאן דתני ארישא מתני הכי יי' יבשה הא ביורדי הים אסור ולא כאלו ההולכים

ודשיניהו אחר פדיון ה"ג חילי קדוש
 ופדלםס הוא ונעלם לא יחלו נעישות
 אחרת לא רשמות אין חחרות קדושות
 ול עינים בחר שעתא נמי כשהנניסות
 העכל לרשמות אחר קדושות מלן
 או מרשמות מזי לאקדושיניהו לאחר
 מתקדש מעשה אפילו לאחר שמתגרס
 וזה אמרה כי יקח איש אשה (דגסרס מד)
 קדושות (דף פא) לא אמרה כי
 ולרונה ומשי נפשה אלל העכל דכר
 ולגני בעל כפדלואו אחרים דמיא
 דושיין דחילוי שפדלן הוא דלא דמיין
 לא האשה ג"כ מכנסת עמלה לרשמות
 ונעין לא אישעיתא הנא אפילו אינה
 די הא לא דמיא אלל לאומר לחבירו
 ויו אע"פ שיבא ומן שלל יהא רשות
 עבשו יוכל הוא לקדשה ג"כ לאחר
 יום ושמע ירמיה לא דע לה ומשה
 חזא ליד אחר ויקחנה ממנו מהני
 ואינם נוחס אללי דשאי הם דרברי
 היה עמלו שווא מתקדש לאחר ומן
 השקול עבשו שכיין שווא מתקדש
 עמה נמי דהיינו לאחר פדייה וגירושין
 ושבוי יבשה אסור ביורדי הים. אפי'
 הרש בנמרה היכא קאי? ו"אסור אף
 ורשין הא רזויין הם רזויין? ו"אסור
 ו"אסור בקרין ובעכלי שכיבוס.
 אף אנשים. בנמרה וסס מפרש טעמא:
 שכיבוסין א"כ אמאן קאסר: ו"אסור
 נמי שכיבוס. מאולי שווא. מתקנות
 ו"אסור: דליתא נמי ואולי שווא עבריי
 נעולים: גמ' חד חני לה ארשאי. להא
 והסור פורמא דהיינו מעכו ליפו שכן
 יושב יבשה וכן נמי אפילו ההולכים
 הרשכ"א ו"ל דמתחברא דלתי אסור
 נגדרו מעכו ליפו. ויפולמני (פ"ג)
 נגדרו אוליין והשכא יורדי הים יניהו אז
 דלפניי צפ' תבאר דמכילתין (דף פט)
 נ סבר דבאר שעת אמירה אוליין ואין
 חלות נעשו ושבוי יבשה דבאר השכא
 אוליין

ו' ויחילה קדושה עליהו אע"י דלא
ישה: לא שני אלף שפראס הוא. דכיו
מות אבל פדאוס אחריס אפי' הכניסו
ל' וכוון דהיה שעתא א"ל הקדש ש
ל' גבי שמיז שמגברא יולאח מר
הללו לפי שאין יולאח מרשות הק
שמות עמיה גדון הוא שעתא יכול
ל' דמקדיש נטיעות ממש אלף כיון שה
ל' לרעות העול ומש"ה אמר"כ
ונתן לקדושי האיס גבי מבעלת דע
בקדושתן מזד האשה אלף מזד הב
שמות ומש"ה לא מצינ למפישט גבי
ל' משום דלא דמי נמי לגמרי דגבי
הוא כלל כ"ל. והשכ"ז א"ל כמד דהיה
בביתא דמכילתין (דף פו.) נמי איח דל
ועמח משום דכיון דיברו להקדיש ש
ה"י גבי אשה הוציל והוא יכול לקדש
ל' אלף הוא דקאמר לה מסכרד ל'
דכ"ה איח הרמב"ם ו"ל שכתב דמק
התנה בשעת ההקדש שחול עליו ו'
הוא כ"ו דאפסקא אחר אלו דבריו ו"ל
הוא ג"כ לקדש לאחר זמן לפי שא
הוא אשומה קדושה שניה אי אפשר
נכשו וכוון שכן איכא למימר דלאחר
כין רגילין להיות יורדי הים באניות:
ו' ולא דאכלי הסוללים מערב בליו.
אמר דאכלי ה"ל' מן המזון לצור
ף דנים ועוברין מתכוון כדליתא בגמ
ערן לכן: שאין נקראים שחורי הראש
מיר אף ביולרים. ויכרישן בגמרא (ס'
ומקיימין אותו הל"ש שפיז מיקר'
אין ועות מ"ח מ"ק"ש לנ"ש: ואמר
ן: ומואר בכוסים. דנהי דמזונין אינ
ולא: ודלהין יושבי יבשה ניסו. משום
ולחומרא דלפי' מי שדרכו לפרס ככ
כמאן דחמתי לה אסיפא לחומרא. וכו
ש מרד' א' נמי במי שיהי יורד בשעת
וסים נעשו יושבי יבשה אי בתר שעת אמירי
ו' ומלי ליה כפולונת דר' ישמעאל ור'
דיתר חלום הנדר חולין ובעל מיסר ו'
שכן עכשיו יורדי הים אע"פ שנשעת

סיכול להקדיש נטיעות הללו לאחר
 שכן אע"פ שאחז שגירשה לא חזר ו
 חזר משמו דין הוא שיהיו חמורות וקדו
 שמים וסמלן רשות בעלים הראשונים
 חמיל: ואשכנז נמי כפסולו אחרי ש
 אשה לפדלן הוא דמיא שכשם שגטיע
 מיון שאינה יונאה מרשותו בדעל או
 לקדש עמלה ללש ה"ד דהויא היא ד
 אשה ללש לא לא רהונה שמינני
 מן בדבריה ממא אלא מכיון שהיא
 נכנסה לרשותו הלכך אין אט דעין
 היא ברשותו ולאחר גרושין יונאה מ
 אחריים נמי לא מצינן למפשע דלא מ
 לפדלן הוא ויהינן ליראה למפשע מ
 נחוצות צפרק אע"פ (דף נ"ט) וצפרק
 נלך לכשקמה ממך מקדוש קדשה
 הוא להקדשה לכשהיה רשותו בידו
 כי לא פשטין לה מהמס י"ל דהא
 למיפשע ממתניתין וממנהיגא וכן
 וס אחריים אין חמורות ומתקדשות א
 ומי אפילו בזה ליד אח"כ אינה קדו
 עכשו וכיון שצדו להקדשה עכשו י
 להקדשה משא"כ נטיעות עכשו י
 אי אפשר לאותה קדשה שיהי לחול
תנ"י מותר ביושני היכנסה בנאות ש
 נן לעלות בינשה כדמפרש טעמא דהנ
 מן צדקה חמה לא שיהיה חס רואים הנחמ
 מורה שהחמה רואה אותם קאמר ולאשכ
 שחין לכן שער וצבעלי שיעות ואע"פ ש
 בכר: מותר בגורלן. בעתידין להולד: ו
 יום. שישאלו וכותים מצינו על השבת
 שיהי צדקה לפי שהסם מרבה את
 יום אסור בישראל. דמצינו לעלות ועו
 יום מעבו ליפו דס"ל דאירשא קאי ולי
 יקדשו יורדי הים: ודן מני לא אשכנז
 יום מידלן ממיא דאירשא. וקיי"ל
 אחת מעבו ליפו אלא בים שגריל ליר
 ורדי היא לאחר שלשים יום וקודם שלשים
 נן דהו לאו יושני יבשה ויהא מותר ב
 מורה לאחר שאנשא דר' ישמעאל סבר
 וקיימא לן כר"ע הלכך אסור בנאות

הי' דאמער צומאך
 כי אמר לאחר שא
 הללו מרשות הקדש
 לפי שמי ששפארו
 האחרים לרשותו
 עליה. וק"ל ארצה
 שיפרו כן אשה ו
 וינחיל לו דאי מילא
 וילא אמר כי תלקי
 הריני מוארסת כ
 של הסקר והנעל
 דבקדושין הראשונים
 וכדכתבנא ומפדא
 תמקנת וליכא דלמנ
 למיפשטא מדאמרי
 שדה וז' שמי מוכר
 בידו נכך יכול עמי
 זמן וק"ל ח"י אמר
 מנכילי ליה דלא
 כי אמר הכא דפד
 חלל כל היכא דלא
 חילא שבידו להקדיש
 חק עבדו הוא יי
 כהן קדושה ראשון
 לא חילא כנ"ל ב
 הם עבדו בים ש
 בסומין. דכי קאמרי
 חלל ודאי ממדבר
 אסור בקדמין אע"פ
 מן הילודים. שטוריד
 בישראל ואסור בכ
 עורא הוא לחלוט ש
 שכות: מעולי ירו
 דתן לא כאלו ההו
 קריבין זה לזה לא
 מעכו ליפו ככלל יו
 כלל מי שירי פסע
 איבעיא להו הנודר
 בתר חלות הנדר אז
 באשה שאמרה הריני
 הבעל מישר בקדמין

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones